

РЕШЕНИЕ

№ 21002

гр. София, 18.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
Геновева Йончева

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Мария Николова, като разгледа дело номер **3528** по описа за **2025** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на полицейски орган при 04 РУ-СДВР, чрез пълномощника юрк. И., срещу Решение № 4861/06.11.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 10150/2024 г. на СРС, 3-ти състав, с което е отменена Заповед за задържане № 228зз-694/16.06.2024 г., издадена от полицейски орган при 04 РУ-СДВР, с която ответника по касация К. С. К., на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, е задържана за срок от 24 часа.

Касационната жалба съдържа оплаквания за неправилност на решението поради постановяването му в нарушение на закона. Моли се съдът да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и потвърди заповедта. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание, касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът, в съдебно заседание не се явява и не представлява. В постъпил отговор на касационната жалба, взема становище за нейната неоснователност. Моли се за присъждане на разноски за касационната инстанция.

Представителят на софийска градска прокуратура, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, IX-ти касационен състав след като прецени допустимостта на

жалбата и обсъди направените в нея възражения, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е приел, че на 16.06.2024 г., полицаи Молдованска от 04 РУ-СДВР, съвместно с мл. инспектор Ш., са били назначени като АП-102. На същата дата забелязали лице от женски пол, което установили след това като К. С. К., което като ги видяло изпуснало нещо на земята и при извършената ѝ полицейска проверка тя казала, че това е марихуана за лична употреба.

С оспорената в настоящото производство заповед за задържане на лице рег. № 22833-694/16.06.2024 г., С. Молдованска, полицейски орган при 04 РУ-СДВР, е разпоредил задържането за срок от 24 часа на К. С. К., на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, в помещение за временно задържане на 04 РУ-СДВР. Заповедта е издадена на 16.06.2024 г., в 02.45 ч., а като основание за задържането, освен чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, е записано, във вр. с чл. 354А от НК.

Заповедта е подписана от полицейския орган и от задържаното лице.

Заедно със задържането е изготвен протокол за личен обиск №228р-17733/16.06.2024 г. и протокол за доброволно предаване от 16.06.2024г., в който е посочено, че 02.45 ч., К. К. е предала доброволно 1 бр. саморъчно свита цигара, обгоряла, за която е записала, че е недопушена цигара марихуана. Същата е намерена на земята до нея при извършената полицейска проверка на 16.06.2024 г., според дадени писмени сведения.

Била изготвена експертна справка № 2333-Х/24 г. с рег. № 513ек-3808/17.06.2024 г., със заключение, че при изследване на предадената доброволно цигара е установено наличие на канабиноиди и същата растителна маса представлява коноп от 0.36 грама, оценена по протокол от 18.06.2024 г. на стойност 7.20 лева.

По случая, на 16.06.2024 г. било образувано бързо производство №1282/24 г. на 04 РУ-СДВР, пр.пр. №28994/24г. на СРП, за престъпление по чл. 354а, ал. 5, във вр. с ал. 3 от НК, без да е привлечено лице в качеството на обвиняем.

Постановено е мнение за прекратяване от разследващ полицаи на 18.06.2024 г., с което бързо производство №1282/24 г. на 04 РУ-СДВР е изпратено на СРП с мнение за прекратяване на основание чл. 9, ал. 2 от НК.

С Постановление на прокурор при СРП от 20.06.2024 г. по пр.пр. №28994/24г. на СРП по ДП №1282/24 г. на 04 РУ-СДВР, е постановено прекратяване на основание чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК наказателното производство, образувано за престъпление по чл. 354а, ал. 5, във вр. с ал. 3 от НК, тъй като е установено, че деянието е малозначително според разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от НК.

От удостоверение от СДВР с рег. №513р-76731/30.07.2024 г. се установява, С. И. Молдованска е назначена на длъжност „старши полицаи“ в Група „Охрана на общественения ред“, Сектор „Охранителна полиция“ към 04 РУ-СДВР, която длъжност изпълнява и към датата на удостоверението.

Пред СРС не са събрани гласни доказателства.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение № 4861/06.11.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 10150/2024 г. на СРС, 3-ти състав, с което е отменена Заповед за задържане на лице № 22833-694/16.06.2024 г., издадена от полицейски орган при 04 РУ-СДВР, с която К. С. К., на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, е задържана за срок от 24 часа. За да отмени оспорената заповед за задържане, СРС е приел, че същата е бланкетна, не съдържа задължителните реквизити по чл. 74, ал. 2 от ЗМВР, както и че заповедта е издадена в нарушаване на принципа за съразмерност по чл. 6, ал. 2 от АПК.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219,

ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е решение № 4861/06.11.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 10150/2024 г. на СРС, 3-ти състав, с което е отменена Заповед за задържане на лице № 22833-694/16.06.2024 г., издадена от полицейски орган при 04 РУ-СДВР, с която К. С. К., на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, е задържана за срок от 24 часа.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна – ответник във въззивното производство и издател на акта, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка, решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от К. С. К. допустима жалба.

Контролът за правилност на съдебния акт, дължим от настоящата съдебна инстанция, е ограничен с въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществения процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които се следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Правилни са изводите на СРС за това, че заповедта е издадена от компетентен орган. Видно от удостоверение рег. № №513р-76731/30.07.2024 г. С. И. Молдованска е назначена на длъжност „старши полицай“ в Група „Охрана на обществения ред“, Сектор „Охранителна полиция“ към 04 РУ-СДВР, която длъжност изпълнява и към датата на удостоверението.

Настоящият съдебен състав намира също така за правилни изводите на СРС, че оспорената заповед страда от съществен и неотстраним порок във формата, и при издаването ѝ са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, довели до постановяване на един незаконосъобразен по съдържание административен акт, поради което и обжалваният съдебен акт е правилен.

Заповедта, формално съдържа предписаните от закона реквизити по чл. 74, ал. 2 от ЗМВР, във връзка с чл. 59, ал. 2 АПК, тъй като е посочено основаниято, на което се задържа лицето. От начина на отразяване на фактическите основания за издаване на оспорваната заповед за задържане обаче, не става ясно въз основа на какви факти административният орган е направил своето обосновано предположение за евентуалната съпричастност на задържаното лице в извършване на конкретното престъпление по чл. 354а от НК. От съдържанието на заповедта не става ясно какво е основаниято за задържане, доколкото изписване на разпоредбата от НК категорично не изпълнява целите на закона за това от съдържанието на заповедта да се установява категорично защо едно лице е задържано.

Съгласно чл. 30, ал. 1 КРБ всеки има право на лична свобода и неприкосновеност. Разпоредбата на чл. 30, ал. 2 от КРБ предвижда, че никой не може да бъде задържан, подлаган на оглед или обиск или на друго посегателство върху личната неприкосновеност, освен при условията и по реда, определени със закон. Съгласно чл. 30, ал. 3, изр. първо от КРБ единствено и само в изрично посочените от закона неотложни случаи компетентните държавни органи могат да задържат

граждани, за което незабавно се уведомяват органите на съдебната власт. В срок от 24 часа от задържането органът на съдебна власт се произнася по неговата законосъобразност (чл. 30, ал. 3, изр. 2 от КРБ).

В съответствие с чл. 5, § 1, изр. 1 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи, ратифицирана със закон на Народното събрание от 31.07.1992 г. (ДВ бр. 66/1992 г., в сила за РБ от 07.09.1992 г.) всеки има право на свобода и сигурност. В юриспруденцията на ЕСПЧ са изведени няколко стандарта при закрилата на това право. Първият е изчерпателност на изключенията по чл. 5, § 1, изр. 2, б. „а“ - б. „г“ ЕКПЧ, чието тълкуване трябва да е задължително стриктно, а разширителните обосновки при приложението им са недопустими. Целта е да се гарантира, че никой няма да бъде произволно лишен от свобода на основание, което не е предвидено в Конвенцията. За целта чл. 5, § 2 - § 5 от ЕКПЧ гарантира сбор от материалноправни права, свеждащи до минимум рисковете от произвол при лишаването от свобода. Такова е правото по чл. 5, § 2 ЕКПЧ задържаното лице незабавно да бъде уведомено за основанията за ареста си при задължение на държавата чрез компетентния национален орган да обоснове всяко едно лишаване от свобода на всеки един етап.

В допълнение към изложеното по-горе, следва да бъде отчетено и постановеното Решение на Съда /четвърти състав/ от 25 май 2023 г. по дело С-608/21. С решението е прието, че чл. 6, параграф 2 от Директива 2012/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г. относно правото на информация в наказателното производство, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска прилагането на националната правна уредба, според която основанията за задържане на лицата, заподозрени или обвинени в извършването на престъпление, включително информацията за престъпното деяние, в извършването на което са заподозрени или обвинени, могат да бъдат изложени в документи, различни от акта за задържане. Същата разпоредба обаче не допуска тази информация да бъде съобщена на посочените лица само при евентуално оспорване на законосъобразността на задържането по съдебен ред, а не в момента на лишаването от свобода или в кратък срок след началото на същото. Също така е прието, че чл. 6, параграф 2 от Директива 2012/13/ЕС изисква основанията за задържане на лица да съдържа цялата необходима информация, която трябва да съдържа описание на релевантните факти, известни на компетентните органи, сред които фигурират известните време и място на настъпване на фактите, формата на конкретното участие на тези лица в предполагаемото престъпление и дадената неокончателна правна квалификация.

Предвид изложеното и с оглед установеното от фактическа страна по делото, разпореденото задържане с оспорената заповед за задържане, не покрива стандарта за законност и за непроизволност, като основополагащи общи принципи при ограничаване на правото на свобода и сигурност. Както правилно е прието от СРС, заповедта е бланкетна. Като правно основание за издаване на заповедта за задържане са посочени разпоредбите на чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР /полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление/. Съгласно чл. 74, ал. 2 ЗМВР, в заповедта за задържане задължително се посочват основанията за задържане, а съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК административният акт следва да съдържа правните и фактически основания за издаването му. В процесния случай не се съдържат задължителните реквизити по чл. 74, ал. 2 от ЗМВР, специално фактическите и правните основания за задържането по чл. 74, ал. 2, т. 2 от ЗМВР. В оспорената заповед не е налице описание на фактическата обстановка, а само лаконично е посочена разпоредбата на чл. 354а от НК. Посочената единствено разпоредбата на чл. 354а от НК, съдържа пет различни хипотези и задържаното лице няма как да разбере, за какво престъпление се задържа. Липсва посочване на каквито и да било конкретни факти и обстоятелства, сочещи на обосновано предположение, че

лицето, спрямо което се постановява задържането, може да е извършило престъплението, за което се води разследване или да е съпричастно с него. Административният орган не е посочил обществените факти, които са обосנוвали необходимостта от прилагането на принудителната административна мярка по чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, което е нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК и основание за отмяна по чл. 146, т. 3 АПК. Мотивите, които следва да изложи административният орган, трябва задължително да са съобразени с естеството на административния акт и по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на компетентния административен орган, който е издал акта, така че да дадат реалната възможност на лицето, чиито права са засегнати от акта, да се запознае с основанията за издаване на административния акт, а на компетентния съд да се даде възможност по този начин да упражни своя контрол.

Константна е съдебната практика, че излагането на несъответни и ирелевантни мотиви, като фактическо основание за издаването на административния акт, следва да бъде приравнено на липса на изискуемите от закона мотиви за обосноваване наличието на материалноправни предпоставки за упражняване на предоставената от закона компетентност и съответно води до нарушаване на императивното изискване за съдържание на акта по чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК.

Не на последно място следва да се отбележи, че задържането за срок до 24 часа по чл. 72 от ЗМВР представлява принудителна административна мярка и като всяка принудителна административна мярка налага неблагоприятни последици за адресата с цел постигане на правноопределен резултат. Мярката по чл. 72 от ЗМВР, в зависимост от конкретния случай, би могла да има превантивен или преустановителен характер. В случая приложената принудителна административна мярка, освен фактически необоснована, се явява и несъответна на целта на закона. Нарушен е и един от основните принципи на административния процес, а именно принципът за съразмерност по чл. 6 АПК. Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 2 АПК, административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. В контекста на принципа по чл. 6, ал. 2 АПК прилагането на принудителна административна мярка по чл. 72, ал. 1 от ЗМВР следва да е оправдано от гледна точка на съразмерността на налаганото ограничение с необходимостта за постигането на законовата цел. В конкретния случай нито е обосновано, нито е доказано, че за постигането на законова цел е било необходимо задържането за срок от 24 часа.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че СРС е постановил правилно и законосъобразно съдебно решение, което следва да бъде оставено в сила.

По разностките:

С оглед изхода на делото, на касатора не се дължат разности.

Ответникът не претендира разности, поради което такива не му се дължат.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4861/06.11.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 10150/2024 г. на СРС, 3-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.